

Αθήνα, 19.4.2019 – Την ετήσια έκθεση για το 2018 παρουσίασε χτες, 18.4.19, το **Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας**

, στην οποία αναλύονται τα ποσοτικά και ποιοτικά αποτελέσματα της καταγραφής περιστατικών ρατσιστικής βίας και εγκλημάτων μίσους από τις 46 οργανώσεις που συμμετέχουν στο Δίκτυο.

Κατά την περίοδο Ιανουαρίου-Δεκεμβρίου 2018, το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας κατέγραψε μέσω συνεντεύξεων με τα θύματα

117 περιστατικά

ρατσιστικής βίας με περισσότερα από 130 θύματα. Σε

74 περιστατικά

στοχοποιήθηκαν

μετανάστες-ριες ή πρόσφυγες

λόγω εθνικής καταγωγής, θρησκείας, χρώματος,

σωματεία αλλοδαπών, υπερασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων λόγω της σύνδεσης με πρόσφυγες και μετανάστες-ριες

, καθώς και μνημείο των θυμάτων προσφύγων σε ναυάγια. Σε

6 περιστατικά

στοχοποιήθηκαν Έλληνες πολίτες λόγω

χρώματος, αλλοδαπής καταγωγής ή εθνοτικής καταγωγής.

Σε

9 περιστατικά

στοχοποιήθηκαν

εβραϊκοί ιεροί ή συμβολικοί χώροι

και σε

1 περιστατικό

στοχοποιήθηκε ημεδαπός λόγω

εκπαιδευτικής δράσης κατά του αντισημιτισμού ή νομιζόμενης θρησκείας.

Σε

27 περιστατικά

στοχοποιήθηκαν

ΛΟΑΤΚΙ άτομα

(εκ των οποίων

5

πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο και πολίτης ΕΕ). Σε

59 περιστατικά

στοχοποιήθηκαν περισσότερα του ενός θύματος, ενώ σε

63 περιστατικά

η επίθεση τελέστηκε από ομάδα (τουλάχιστον 2 ατόμων).

Το Δίκτυο τεκμηρίωσε τη διεύρυνση της βάσης αποδοχής της ρατσιστικής βίας, καθώς κατέγραψε επιθέσεις από ομάδες που δηλώνουν υπερήφανα ότι εμφορούνται από ακραίες ξενοφοβικές ιδεολογίες, αλλά και επιθετικές ενέργειες από πολίτες σε άλλες εκφάνσεις της καθημερινότητας εντός του αστικού ιστού. Το Δίκτυο τόνισε ότι μόνο με ξεκάθαρα μηνύματα υπέρ της ανθρώπινης αξιοπρέπειας σε όλη την επικράτεια δύναται να καταπολεμηθεί η άνοδος των ρατσιστικών τάσεων και κάλεσε την Πολιτεία να μη προχωρήσει στην τροποποίηση της διάταξης του Ποινικού Κώδικα για το ρατσιστικό έγκλημα. Τα στοιχεία παρουσιάστηκαν από τη **Βοηθό Συντονίστρια του Δικτύου, Τίνα Σταυρινάκη**.

Η Γενική Γραμματέας Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Μαρία Γιαννακάκη

υπογράμμισε στο χαιρετισμό της ότι η καταπολέμηση της ρατσιστικής βίας παραμένει μία από τις προτεραιότητες της Γενικής Γραμματείας και υπενθύμισε τις σημαντικές πρωτοβουλίες οι οποίες λήφθηκαν με τη συνεργασία διεθνών οργανισμών και των εισαγγελικών αρχών. Τόνισε τη σημασία της συνεργασίας με τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών μέσω του Εθνικού Συμβουλίου κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας και συμφώνησε ότι η αντιμετώπιση του ρατσισμού και της ρατσιστικής βίας είναι μια διαρκής μάχη.

Ο Τάκης Ζώτος, συνήγορος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής και στη δίκη Λουκμάν, υπενθύμισε ότι σε τρεις μόνο υποθέσεις έχει αναγνωριστεί το ρατσιστικό κίνητρο, αναγνώρισε τη θετική επίδραση που δύναται να έχει η εγκύκλιος της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου για τη διερεύνηση του ρατσιστικού εγκλήματος και τη σήμανση των σχετικών δικογραφιών και τόνισε την άμεση διασύνδεση μεταξύ του μηνύματος που αποστέλλει με τις πράξεις της η εκάστοτε κεντρική εξουσία στους δικαστικούς λειτουργούς και την αστυνομία.

Η Τζάκου Αμπουλιμέν από το Generation 2.0 RED τόνισε ότι, παρά τα θετικά βήματα στο ζήτημα της ιθαγένειας, οι Έλληνες με διαφορετική καταγωγή ή/και λόγω χρώματος καλούνται να αποδεικνύουν διαρκώς «πόσο Έλληνες είναι» και επισήμανε ότι η ορατότητά τους θα έπρεπε να συνεπάγεται και αναγνώριση στην πράξη. Παρουσίασε περιστατικά «καθημερινού» ρατσισμού στις δημόσιες υπηρεσίες, αλλά και στα ΜΜΕ και υπογράμμισε ότι

η άγνοια δεν δύναται να δικαιολογεί το ρατσισμό.

Η Μαρίνα Γαλανού από το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών ανέδειξε, μέσα από την προσωπική της εμπειρία, τις δυσκολίες και τη λεκτική βία που αντιμετωπίζει ένα διεμφυλικό άτομο κατά τη διαδικασία νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου, καθώς και το κενό προστασίας που δημιουργείται στο μεσοδιάστημα από την έναρξη έως την ολοκλήρωση της χρονοβόρας αυτής διαδικασίας. Επιπλέον, τόνισε την αναγκαιότητα της εκπαίδευσης των υπαλλήλων προκειμένου να καταπολεμηθούν τα στερεότυπα.

Η Καλλιόπη Στεφανάκη από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες υπογράμμισε τη διασύνδεση της αδυναμίας εξεύρεσης βιώσιμων λύσεων για την υποδοχή και την ένταξη των προσφύγων με τη στοχοποίησή τους σε ρατσιστικές επιθέσεις. Επανέλαβε ότι η έμφαση στα οφέλη της αλληλεγγύης, η εξεύρεση ρεαλιστικών λύσεων και η πολιτική βούληση είναι το αντίδοτο στην τοξικότητα με την οποία συζητείται σήμερα το προσφυγικό. Σε αυτή τη λογική στηρίζεται εξάλλου το Παγκόσμιο Σύμφωνο για τους Πρόσφυγες μια διεθνής συμφωνία με στόχο να καταστεί πράξη η αλληλεγγύη και ο καταμερισμός των ευθυνών.

Η Ρωξάνη Φράγκου από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ανέλυσε μέσα από παραδείγματα το ρόλο της Επιτροπής στη γεφύρωση της απόστασης μεταξύ της Πολιτείας και την κοινωνίας των πολιτών και την αμοιβαία επωφελή διαδικασία της διαβούλευσης με φορείς ΛΟΑΤΚΙ, με φορείς καταπολέμησης του εργασιακού trafficking για την υπόθεση της Μανωλάδας, καθώς και με άλλους εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών και των αρχών για την κατάσταση στα Κέντρα Υποδοχής των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου.

Το πλήρες κείμενο της έκθεσης είναι διαθέσιμο [εδώ](#) ([ΕΔΩ το αρχείο pdf](#))

Πηγή: [Ιστότοπος ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ, 19.4.2019](#)